

Юлія Починок

Така як Ти

Документальний роман-автобіографія

(навчально-методичні матеріали)

Фото Ірини Чучман

П 65 Починок Юлія. Така як Ти. – Документальний роман-автобіографія/ Юлія Починок. – Тернопіль: International Publishers Company TatGroup, 2020. – 35с.

Ця книга не лише сторінка історії родини Починків, але також цікавий матеріал для шукачів історичних фактів та любителів цікавих сюжетів. Крім того цей матеріал стане у нагоді студентам та аспірантам, які пірнають у глибини науки «Філософія».

УДК 929.52(477)(0:82-94)

International Publishers Company TatGroup

2020

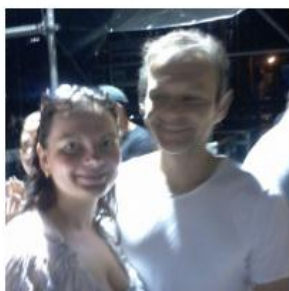
@Юлія Починок, 2020

@International Publishers Company TatGroup, 2020

ЗМІСТ

Епілог.....	4
Генеалогічне дерево сім'ї Починок.....	4
Мої батьки.....	5
Родина матері.....	5
Моя Мати.....	6
Родина батька.....	7
Мій батько.....	10
Моє народження і дошкільні роки.....	12
Шкільне життя.....	13
Нотатки із філософії (для моїх студентів).....	22

Присвячую коханому Чоловіку

Розкажу тобі думку таємну,
Дивний здогад мене обпік:
Я залишуся в серці твоєму
На сьогодні, на завтра, навік

Ліна Костенко

Започаткувала 2 червня 2006 року, продовжуючи щоденникову справу свого прадіда Гусака Луки.

Загалом щоденник у літературному процесі непоодиноким явищем. Відомі своїми щоденниками в Україні також літературознавці Євген Баран і Петро Сорока.

Як ластівка

Слова М. Боултон

Переклад з есперанто

Богдани Дурди

Призначення всіх створінь – просто жити...

А лебедям – красою чарувати,

Метеликам – закохуватись в квіти,

А левові у джунглях царювати.

Кружляти легко – чайці білокрилій

В просторах неба синіх на привілі.

А нас, людей, буває, огорне заздрість,

Тоді живем в підозрі та дилемі

Серед інтриг і зради, а лукавість

Й служіння сильним не зніме проблеми.

Не раз себе вкриваємо ганьбою,

Що важко стати вже самим собою.

Тож скиньмо маски, що вкривають душу,

Неначе в будні наш святковий одяг.

Відкриймо серце для добра у стужу

Без заздрості й інтриг, які нам шкодять.

Несім звання ЛЮДИНИ в діях, в слові...

Мов ластівка творім гніздо Любові.

30.05.2000 рік

(Богдану Йосипівну Дурду мені пощастило знати особисто. Коли мені було 16, їй уже було 66 років. Вона писала вірші і музику; декотрі свої романи виконувала самостійно. Закінчила заочно Вищі курси іспанської мови та факультет живопису і графіки Університету мистецтв у Москві. Ілюструвала книжку для дітей Марти Чопик «А що бачать очка» і власну збірку пісень «На грані». Перша персональна виставка відбулася у БК «Ватра» у 1997 році. Володарка медалі Всеукраїнського фестивалю авторської пісні «Оберіг»).

Епілог

2 червня 2006 року я знайшла щоденник свого прадіда (Гусака Луки Левковича). Це сталося зовсім випадково, коли я шукала у книжковій шафі потрібну для себе літературу. Саме цей момент і став переламним у моєму житті. Адже саме тоді я вирішила продовжити справу свого прадіда, задля того, щоб не пропала краса, а полинула з нами у вічність.

Генеалогічне дерево сім'ї Починок

Починок (Гусак) Лідія Луківна – 28.11.1923 – 23.11.2010

Сім'я Лідії Луківни:

Починок Йосип Михайлович (чоловік) 22.11.1930 – 30.07.1969

Починок Михайло Йосипович (син) 27.12.1951

Клевець (Починок) Анастасія Йосипівна (донька) 26.02.1953

Починок Мирослав Йосипович (син) 22.05.1962 – 27.11.2020

Сім'я Михайла Йосиповича:

Починок Олег Михайлович (син) 3.04.1976

Починок Михайло Михайлович (син) 17.04.1980

Сім'я Анастасії Йосипівни:

Клевець Володимир Дмитрович (син) 14.02.1975

Клевець Віктор Дмитрович (син) 16.12.1977 – 26.01.2006

Сім'я Мирослава Йосиповича:

Починок Юлія Мирославівна (донька) 27.06.1990

Починок Ірина Мирославівна (донька) 10.04.2006

Починок Анастасія Мирославівна (донька) 3.01.2009

Сім'я Олега Михайловича:

Починок Світлана Олегівна (донька) 29.03.1998

Сім'я Михайла Михайловича:

Починок Ілля Михайлович (син) 2.08.2005

Починок Павло Михайлович (син) 29.04.2008

Сім'я Віктора Дмитровича:

Клевець Богдана Вікторівна (донька) 18.12.2004

Сім'я Юлії Мирославівни:

Починок (Мацієвська) Людмила Павлівна (мати) 17.09.1959

Мої батьки

Родина матері

Моя мати (Мацієвська (Починок) Людмила Павлівна) народилася 17.09.1959 року в місті Пучеж Івановської області (Росія). Місто було розташоване на річці Волзі. Донька Лаптевої (Мацієвської) Галини Сергіївни (росіянки) – 24.12.1935 року народження. Бабуся Галя до 38 років жила в Росії. Спочатку в місті Пучеж, потім в Іваново, закінчила Педагогічне училище. Працювала вихователем та завідувачем дитячого садка. У грудні 1958 року одружилася з Мацієвським Павлом

Теодоровичем, уродженцем Краківського воєводства села Богуші, що в Польщі. Дідусь Павло народився 19.02.1935 року. Поїхав вчитися до Москви в Росію, де здобув освіту в будівельному училищі. В 1973 році сім'я Мацієвських переїхала у місто Тернопіль. На той час уся дідова рідня жила у Чортківському районі, бо у час Великої Вітчизняної війни були переселенцями з Польщі. Дід Павло хотів із дружиною та двома дітьми бути поближче до них. А його батьки Мацієвський Теодор та Мацієвська (Воробель) Марія жили в Борщівському районі село Сков'ятин. За час проживання в Тернополі бабуся Галя була завідувачем Тернопільської зберкаси № 12, а дідусь Павло трубокладом шостого розряду Київського будівельного управління тепломонтаж. Виховували двох дітей: мою матір та мого хресного батька – Мацієвського Сергія Павловича 3.06.1961 року народження, котрий має доньку Мацієвську Наталію Сергіївну 24.05.1990 року народження. Хресний батько проживає із своєю сім'єю у місті Тернопіль, а моя двоюрідна сестра у Києві. Мої бабуся та дідусь прожили дуже коротке життя. Адже діда Павла я взагалі не знала, а бабуся померла, коли мені ще й чотирьох рочків не було. Мацієвський Павло Теодорович помер 31.12.1984 року, а Мацієвська Галина Сергіївна померла 27.04.1994 року.

Моя мати

Шкільні роки матері пройшли в Росії, бо у Тернопіль вона приїхала лише на 9-10 класи. Закінчила Тернопільську ЗОШ № 7. Закінчила в 1983 році Чернівецький університет, біологічний факультет. Працювала 11 років вчителем у ЗОШ № 15 м. Чернівців, також обіймала посаду завуча. Пізніше почала займатися бізнесом, мала два відділи у торгових центрах Тернополя «Євроринок» та «Орнава». Зараз на пенсії.

Мій кумир

Кумир мій рідна мамочка

І сонечко моє

Ти квітка наче зірочка

І радуєш мене.

Із Тебе приклад я беру

І слухаю завжди,

Без Тебе моє сонечко,

Як грому без грози.

Найкраща в світі мамочка

Й найрозумніша ти,

Найвродливіше сонечко

Й найвеселіше з всіх.

2000р.

На фото зліва направо: Починок Людмила Павлівна, Починок Юлія Мирославівна, Починок Мирослав Йосипович, 2015

Родина батька

Мій тато (Починок Мирослав Йосипович) народився 22.05.1962 року у Тернополі. У мене з усіма родичами завжди були найтепліші взаємини. Щороку влітку ми приїжджали в село Базар (Тернопільська область, Чортківський район) і разом з бабусею Лідєю гарно проводили час. Ми з братами Олегом, Володею, Вітьою та Мішою завжди будували щось влітку, допомагаючи батькам. Спочатку літню кухню, потім гараж, проклали воду, газ, підремонтовували будинок, який збудував ще наш дідो Йосип. Найкращі спогади про ці роки збереглися у нас. Зараз будинок функціонує й надалі підтримується у належному стані. Бабуся завжди приділяла нам однаково увагу, я себе почувала серед своїх хлопців маленькою принцесою. Вони всі мене дуже сильно любили і це було взаємно. Саме тому я можу любити мужчин. Мені це дано. Спочатку у шкільні роки я любила свого однокласника Олега Маланчука, потім у мене був хлопець Дмитро Шамро. Олег економіст за фахом та поліціант. Працює слідчим. Дмитро – юрист. Коли я вступила до львівського університету на факультет журналістики – полюбила свого викладача Миколу Рашкевича. Він працював на кафедрі зарубіжної преси та інформації. Потім познайомила з професором кафедри української літератури Андрієм Печарським, приємно згадувати цю симпатію. У 2014 році, коли я поїхала на рік на стажування в Ягеллонський університет на кафедру антропології літератури та досліджень

культури стала симпатією відомого польського журналіста та промоутера культури Роберта Пясковського. Найтепліші спогади про цей надзвичайно плідний та активний рік закордоном. Найміцніше стосунки відкрилися в медичному університеті в Тернополі, тут я зрозуміла, що знайшла любов цілого свого життя, про що навіть не підозрювала ще до весни 2017 року. Як виявилось я – любов відомого українського політика та лідера рок-гурту «Океан Ельзи» Святослава Вакарчука. Всі пісні та щоденниковий роман присвячені мені. Я дізналася, що у мене був нік і що хлопець все життя жив у великій таємниці. Він любив мене дистанційно і скрито, незважаючи на те, що я про це навіть не здогадувалася. Мені просто пощастило, що я стала симпатією ректора медичного університету Михайла Корди і він при підготовці до 60-річчя ЗВО допоміг мені розкрити цю велику таємницю та стати симпатією Святослава Вакарчука вже у червні 2017 року.

Святослав Вакарчук і Юлія Починок, 2019

Марічка та смерічка

В'ється та хлюпоче

Неспокійна річка,

Там десь недалеко

Виросла смерічка.

Поблизу хатина
Де живе Марічка,
Там буяють трави,
Видно колосочки
Листячко зелене
Й квіточки високі.
Вбралася смерічка
Всміхнулась Марічка
І у віночок вплела
Зелену смерічку.

1999р.

В жінки мене собі обрав брат лідера рок-гурту «Океан Ельзи» Олег Вакарчук, відомий банкір та бізнесмен. Мене така пропозиція надзвичайно втішила, оскільки з Олегом ми знайомі ще зі студентських років. Одразу після школи мені пощастило вступити на заочне навчання у львівський університет та жити неподалік свого майбутнього чоловіка. Нам подобається разом працювати та відпочивати. Одна із таких світлин фестивалю лемківської культури яскраво характеризує наше захоплення життям та відтворює прижиттєве хобі. У мого чоловіка прекрасний характер, він добрий та чутливий, дуже працьовитий та уважний. У нас світлі, теплі почуття, таке розуміння Любові нам обом вдалося одержати після мого прийому на роботу у медуніверситет, за що ми і вдячні ректору Михайлу Корді.

Олег Вакарчук та Юлія Починок з родичами чоловіка, серпень 2012

У 2020 році ми з чоловіком заснували International Publishers Company TatGroup, при якій відкрили електронний журнал Experimental Psychology & Human Sciences. У компанії займаємося електронними науковими фаховими журналами, науковими електронними статтями та науковими і науково-популярними електронними книжками.

Мій батько

Шкільні роки батька пройшли у селі Базар. Закінчив Тернопільський педагогічний інститут, факультет загально технічних дисциплін. По направленню поїхав працювати в Чернівці, де познайомився з мамою. Працював учителем, а з 1998 року директором ЗОШ № 37, а через декілька років директором ЗОШ № 18, яку реорганізував у Чернівецький багатoproфільний ліцей № 4, де директорував по 27 листопада 2020. Хоббі батька – музика. У свій час грав на ударних інструментах.

Мої батьки одружилися 22 травня 1987 року в місті Тернопіль і поїхали жити в Чернівці. В серпні 1988 по контракту Міністерства освіти поїхали вчителювати у Монгольську Народну Республіку. Мати працювала вчителем біології в ЗОШ № 20 міста Дархан і займала пост Голови жіночої ради Дарханської Консульської Дільниці. Батько працював учителем трудового навчання у ЗОШ № 20

міста Дархан. Мати у 1990 році повернулася з Монголії та народила мене, а батько ще на рік залишився працювати і повернувся додому в 1991 році. Незабаром 18.02.1998 року мої батьки розлучилися. Мати зі мною залишилася в Тернополі в бабусиній квартирі, а батько поїхав у Чернівці. Там він одружився 26.11.2004 року вдруге і незабаром після цього у нього народилася донька Ірина 10.04.2006 року від другого шлюбу, а 3 січня 2009 року знову завітав лелека з донькою Настею.

На фото зліва направо: Анастасія Починок, Ірина Починок, Юлія Починок, 2013

Дружина батька Анжела – працює в управлінні освіти та науки в Чернівцях, займається інклюзивною освітою.

На фото зліва направо: Юлія Починок, Мирослав Починок, Анжела Починок, 2019

Моє народження і дошкільні роки

27 червня 1990 року моя мати привела мене на світ в місті Тернополі в родині по вулиці Суворова. Через дві неділі відбувався обряд хрещення у бабусиній квартирі, де я мешкала усе своє дитинство. Моїми хресними батьками стали батькова рідна сестра Клевець Анастасія Йосипівна та рідний брат матері – Мацієвський Сергій Павлович. В 1991 році в серпні моя сім'я переїхала в Чернівці. Моєю нянькою була няня Тома. Вона мене дуже любила і вчила мене дуже багато віршиків. В 2 роки і 8 місяців я пішла у Чернівецький дитсадок. Перше моє слово було БАБА і на трюмо у бабусі я також написала БА-БА. Моя бабуся у вересні 1993 року захворіла. Ми з мамою доглядали її як могли. Хоч я була ще дуже малою, але приймала у цьому неабияку участь і була дуже активною. Цей страшний момент назавжди залишився у моїй пам'яті і деякі епізоди я пам'ятаю дуже добре. Незабаром бабуся Галя померла. Це був страшний удар для моєї матері та для мене. Хоч я була ще малою (мені й 4-ох не було) та добре все розуміла і мені було також боляче. У 1993 році я пішла у Тернопільський дитсадок «Сонечко» № 18 і була там аж до школи. Можу сказати, що була дуже непосидючою дитиною і любила бути у центрі подій. Одним словом було не солодко не лише моїм одноліткам, а й старшим за мене дітям. Уже у дошкільному віці років десь так у 5-6 років я почала відвідувати свою бабуся Ліду. Могла проводити у неї все літо. Там у мене були мої перші захоплення і можливо навіть моя перша симпатія. По-сусідству із бабусею жила сім'я Махнів, а у тій сім'ї був хлопчик Тарас, на рік старший за мене, ми з ним дружили із самого дитячого дошкільного віку. Це був мій перший друг. Також на бабусиній вулиці жила сім'я Смітюхів, а у них була дівчинка Ганя, вона також надовго стала моєю подружкою. Ми разом ходили на млаку до річки Джуринки, колись вона була повноводою рікою, але на той час вона була всього лиш мілким потічком. Я не раз приходила мокра додому, бо ми так активно гралися і цим злила свою бабуся. Але все проходило і вона забувала про мої витівки. Також ми

любили ліпити тортики з болота і прикрашати їх ягодами. Цю справу ми не полишали і у шкільні роки. Словом найвеселіші дні мого дитинства пов'язані із селом Базар. Тут я почувала себе вільно і незалежно, насолоджувалася прекрасною порою людства – дитинством.

Бабусенька

Бабусенько моя,

рідна ненько,

Ти моє лагідне серденько

Рученьки працюючі в Тебе

Ти все стараєшся для мене

Й для братчиків моїх також.

Для тата й дяді Міші

Й для їхньої сестриці,

Ми пам'ятаємо тебе завжди

І не забудемо ніколи,

Бо ти частиночку життя

віддала свого.

2000р.

Шкільне життя

1 вересня 1997 року я пішла у перший клас ТЦШ № 7. Моєю першою вчителькою була Вівчарик Дарія Василівна. На той час батько ще працював у моїй школі, тому вирішив мене відправити у клас саме до тієї вчительки, бо вона була найкраща. Вона усю свою душу вклала в нас. Завжди додатково займалася з дітьми, котрі відставали. Спочатку наука мені давалася дуже важко. Я була активною та дисциплінованою, ще з дитинства, але чомусь математика не йшла ніяк незважаючи на те, що бабусі мої знали математику дуже добре. З 1 по 3 клас у мене в таблиці завжди було дві четвірки з мови і математики. У початковій школі я також не міняла свою позицію і завжди була в центрі уваги колективу. У 2000 році я перейшла у 5-ий клас. Спочатку було дуже страшно, адже багато нових предметів, а вчителів ще більше, але згодом усе владналося. Моїм класним керівником стала Кузнець Оксана Василівна, вчитель української мови та літератури. У 5-ий клас до нас перейшов новий учень Маланчук Олег, син вчительки із зарубіжної літератури. Нас керівничка посадила за одну парту і він став моєю першою дитячою захопленістю – це відображено у моїх віршах.

Стрімкий потік шалених мрій,

Фантазій, втрачених надій,

Незрозумілих нам понять

Величні факели горять.

2006 рік

Взагалі шкільне життя проходило швидко та цікаво. Можу сказати лише те, що я з року в рік мріяла бути відмінницею і я таки нею стала, зараз розповім, що мене до цього підштовхнуло. У сьомому класі у січні місяці я зламала ногу і аж до березня лежала у гіпсі вдома. Звичайно, коли прийшла у школу мені було дуже важко усе наздоганяти і деякі предмети я дуже запустила. Якраз у цей час з української літератури ми вчили козаччину і ті часи, коли російські чиновники гнобили український народ. У моєму класі всі знали, що моя мама росіянка і почали прозивати мене москалихою. Правда, мені пощастило що це вже були останні місяці школи і не довелося довго це вислуховувати.

В садах рідненька потопає

Зацвіли вже вишні навколо хатини

Нашої великої неньки України!

Й в садах рідненька потопає,

В руках святих своїх вишень

Й про горе більше не гадає,

Бо набридло думать вдень,
Вночі напевне голову ламає,
Як ми спимо і сниться нам святиня,
Де стоїть трудівниця мати,
І біля неї сто вірних людей.
Ламає голову матуся, питанням тим,
Чи в поміч я і ти годжуся?
Чи зрадникам не будемо ми там
Допомагати, як своїм працівникам,
Остерігається, рідненька,
Боїться, мов заєць вовка,
Бо вже не раз пеклась, бідненька,
Як дурили, чужі колись козака,
В роки шевченківські тоді
Писав Кобзар за Україну,
За пісню й мову солов'їну,
За волю, за церкву,
За дітей нехрещених.
А я тепер за правду б'юся,
За те, щоб краще нам жилось,
За рідну мову солов'їну
Й за найріднішу в світі Батьківщину.

2001р.

Прийшов довгожданий 2003 рік і я пішла у 8-ий клас. Мене одразу ж обрали старостою класу, я почала наполегливо вчитися. Хочу сказати, що в мене це виходило, бо вже перший семестр я закінчила з однією 9 з фізкультури. В подарунок за це мене мама відправила на екскурсію в Київ, яку організував наш сусід (Пінь Михайло Миколайович), на цілий тиждень. Там я знайшла свою першу дорослу любов Дмитра Шамра, який став моїм першим хлопцем.

Дмитро Шамро і Юлія Починок в бережанській армії, 2005

Літом 2004 року в знак того, що я закінчила на відмінно 8-ий клас мене мама відправила на тиждень в Карпати. У 2000 році я перший раз відвідала табір «Юність», що на Закарпатті, куди мене відправив батько. Мені там дуже сподобалося і залишилися тільки приємні спогади про цей час. У 2001 році батько дістав путівку в «Артек» на цілий місяць у Крим. Звичайно було дуже багато екскурсій і я багато чого побачила і пізнала цікавого.

«Артек»

Найулюбленіший табір

І найкращий за усіх –

Це «Артек», «Артек» чудовий,

Повний скарбів він морських.

Серед моря брата два –

Скелями постали,

Через те, що людям

Добра не давали.

Там ведмідь лежить великий,

Воду п'є морську.

Бо від горя скам'янів він

В зорі на смерку.

2001р.

У 2002 я поїхала у табір «Вербиченька», що на Чернівеччині. Також частенько я була в Білорусії в місті Гомель, бо там жили мої двоюрідні брати та їхні батьки. 2005 рік для мене був дуже напруженим, адже я завершувала дев'ятий клас. Але экзамени пройшли швидко і я отримала атестат з відзнакою.

У листопаді 2005 року мене було обрано головою комісії з питань навчання Міського учнівського Парламенту. Також я пішла у школу юного журналіста і почала потихеньку ознайомлюватися із роботою своєї майбутньої професії. Варто сказати, що 10-ий клас у мене був перенасичений усякими різноплановими подіями.

27.10.2005 року мій хлопець (Шамро Дмитро), про якого я вже згадувала раніше, пішов служити в армію на цілий рік, але той рік так швидко минув, що я навіть і не помітила, коли він повернувся. Цілий листопад і грудень я ходила на конкурси та олімпіади. Мені вдалося зайняти кілька призових місць: 2- за конкурс декламатора; 3 – за мову та літературу; 3 – за конкурс декламатора; 1 – за хореографічний номер. Особливо приємно було на останній дзвоник отримувати грамоти. Танцювала я неабияк. З 4-ох років займалася танцями в Березілі у зразковому ансамблі танцю «Сонечко» народними та естрадними танцями, де й мала нагоду познайомитися із зірками естради 90-х років. З 14-ти років танцювала у клубі спортивного танцю «АРС» м. Тернопіль. На згадку залишилися медалі та дипломи за призові місця.

Здавалося 2005 рік завершувався непогано, а от 2006 приніс розчарування і горе не тільки мені, а й усій моїй родині. 26.01.2006 року помер мій улюблений братчик – Вітя. Тяжка хвороба скосила його ще у молодому віці. Прожив він всього 28 років. В кінці травня мене переобрали ще раз, на другий строк, головою комісії з питань навчання і дали грамоту за високі досягнення в організації учнівського самоврядування. Також у травні був мій перший дебют на телебаченні тернопільського каналу ТТБ та дебют на радіо (обласна телерадіокомпанія). Мені було дуже приємно, що я закінчувала 10-й клас і вже була поважною особою у своєму місті. Також я уже почала друкуватися у Тернопільській обласній газеті «Вільне життя». Хоча мій перший друкований вірш був у дитячій газеті «Долонька», ще коли я була у 5-ому класі.

Також варто додати, що у листопаді 2004 року почалася Помаранчева Революція відома на цілий світ. Коли люди на майданах відстоювали свої права і оскаржували результат президентських виборів. Тоді виграв Віктор Янукович, а вони були за Віктора Ющенка. Я сама пережила цю революцію. Мені тоді було 14 з половиною років і я пам'ятаю, як студенти та учні ходили по майдані та кричали матюками. Можливо для когось це і подія, як то кажуть, заклик до боротьби за справедливість, але для мене матюк – це не заклик. Коли діти лементують на вулицях: «Ющенко лідер, Янукович підер!», «Ющенко президент, Янукович імпотент», «Ющенко так, Янукович мудак!» і багато іншого, а батькам це подобається і вони не в змозі загнати дітей додому, то це вже не нація. Це суцільний бардак. Тому у мене особливого захоплення ці події не викликали. Адже діти замість того, щоб вчитися стояли на майданах. А потім влада хоче мати

висококваліфіковані кадри для роботи. А де ж їх взяти?.. Ось така моя позиція, щодо подій кінця 2004 початку 2005 років. Мабуть, вам здалося, що цей клаптик історії ні до чого у особистому щоденнику, але, як на мене, історію своєї держави треба вивчати і знати. Така ж позиція у мене була і наприкінці 2013 початку 2014 років у львівському університеті. Всі йшли на майдан, а я тоді мала аспірантську практику і не пускала своїх студентів з пар. І весь університет про це знав, що в мене така позиція. На моїх парах були всі до одного підготовлені та начитані.

Особисто я дуже любила читати. Як тільки прийде літо, я одразу ж беруся за першу ліпшу книжку (нам завжди багато задавали читати на літо) і починаю поринати у вир подій та життя героїв.

Кожного літа я відвідую свою бабусю Ліду. На час (коли мені було 16 років) вона уже була старенька, їй 83. Я допомагала їй по господарству ну і звичайно дихала свіжим повітрям. Я ще не втратила дружні стосунки із сусідом Тарасом на той час та його сестрою Галиною. До попереднього літа (поки вони не поїхали до мами в Італію) у нас була добра традиція їздити фірою в посадку на ожини. Мені це дуже подобалося! Ми завжди назбиравали цілу купу ожин і назад ми з Галею їхали лежачи на фірі (на соломі) та роздивлялися небо, співали пісні.

Взагалі я дуже любила село і поважала людей, котрі там проживали. Хоч я була і з міста, з інтелігентної сім'ї, але коли я потрапляла у село, намагалася ніколи не видавати себе за велику пані, а навпаки, коли треба, навіть більше робила за сільських дівчат. Варто додати, що мій перший хлопець Діма також був із села Озерна, що на Тернопільщині, Зборівський район. Уже починаючи із II семестру 9-го класу ми із Дімою почали їздити туди до його батьків. У липні 2005 року ми поїхали на море із дітьми з його села, знову організовував поїздку Михайло Пінь.

13.04.2008 р. Всім привіт! Давненько ми вже не зустрічалися з вами, але не сумуйте, все можна надолужити. Я пішла в малу академію наук і записалася туди, почала писати науково-дослідну роботу наприкінці 2006 року, познайомилася із цікавими людьми. Стала членом крайового літературного об'єднання при Тернопільській обласній організації Національної спілки письменників, членом обласної просвіти. Тут я познайомилася із тодішнім головою спілки Богданом Бастюком, котрий дуже полюбив мене та головою просвіти Петром Шимківим. Також із багатьма членами літоб'єднання мені пощастило знайти спільну мову. Також особисто я була знайома із Лесею Романчук, Олегом Германом, Петром Сорокою. На одну із літературних зустрічей до нас завітав відомий на той час критик та літературознавець Євген Баран, він був земляком мого батька і, як виявилось пізніше, нашим родичем. Я також йому дуже сподобалася і пан Євген дозволив звертатися до нього за консультаціями. Я писала наукову роботу на тему: «Традиційна, модерна та постмодерна поезія Тернопілля 90-х рр. ХХ – початку ХХІ століття», обравши для дослідження твори Б. Демківа, Є. Зозуляка, В. Махна та Ю. Завадського. На Водохреща я дізналася, що набрала 29 балів з 39 за контрольну і почала готуватися до захисту. Після перемоги в секції літературної творчості мала змогу поїхати в Київ. У Києві я познайомилася з Іваном Драчем, Петром Осадчуком та Анною Багряною. Для того аби відвідати столицю та взяти участь у Всеукраїнському конкурсі у 2006 році побачила світ моя поетична ластівка – «Назустріч сонцю...». У цьому мені допомагали – Євген Баран – рецензент книги, Євген Зозуляк – рецензент та редактор книги, Марія Нова – редактор книги. Мені було надзвичайно приємно співпрацювати з Когут Ольгою Іванівною – моїм науковим керівником з наукової роботи з української літератури. А також в ході дослідження я познайомилася з критиком Петром Сорокою. Учнівський парламент в

травні зробив мені відпустку і ми поїхали на іподром. Вчилися кататися на конях. Класно провели час та незабутні враження назавжди залишаться із нами.

Школу я закінчила із золотою медаллю. Це було справжнє свято для мене. Випускний погуляли на славу. А потім почалося справжнє пекло – вступна кампанія. Документи я подала у Тернопільський національний педагогічний університет імені В. Гнатюка на англо-українську філологію та на журналістику на денну бюджетну форму, а у Львівський національний університет імені І. Франка на заочну платну форму на журналістику. У Тернополі я поступила 10 липня 2007 року на філологію – набрала 134 бали (30 з 30 з англійської, 58 з 60 – з української літератури та 46 балів з мови з 60, позаяк зарахувала сертифікат зовнішнього оцінювання), на журналістику навіть не йшла, бо тут була 4 в рейтингу на державне місце, оскільки набрала 134 бали із 150. Поїхала у Львів на творчий конкурс. Там всім дуже сподобалася, набрала 25 балів з 30. На історії теж себе непогано зарекомендувала і набрала 43 бали з 45, що дало мені змогу бути 6 в рейтингу.

23.11.2010 р. померла моя бабуся і дядя Міша з Гомеля привіз мені дідів щоденник у надрукованому вигляді. Його видало видавництво «Смолоскип». Бабусю Лїду ховали зі всіма почестями, прийшло багато людей: рідні, близькі, педагогічний колектив, сільська громада.

13.04.2019 р. У мене все добре! Я вже кандидат філологічних наук. Працюю викладачем кафедри педагогіки вищої школи та суспільних дисциплін. Викладаю у Тернопільському національному медичному університеті імені І.Я. Горбачевського іноземним студентам. У нас непоганий колектив, викладання англійською мовою та цікаві курси: «Демократія: від теорії до практики», «Історія України та української культури», «Філософія», «Правознавство», «Педагогіка та мистецтво викладання» тощо.

20.01.2020 Коли я вперше приїхала до Кракова мені було 12 років – ми разом з кількома однокласниками поїхали від греко-католицької церкви, а саме з Олегом Маланчуком, Уляною Лукавою, Оксаною Андроняк, Людмилою Біляшевич та Наталею Проць. Ми дуже гарно провели час, побували у багатьох цікавих місцях. Нам там дуже сподобалося і я вирішила повернутися туди ще раз у дорослому віці, щоб побувати в Новому Сончі та Богущі – місцях мого діда та прадіда. Я це успішно зробила після завершення стипендії у 2015 році. Це надзвичайно цікаво досліджувати генеалогію маминої лінії, оскільки наші предки були графського та королівського роду. Зараз у Кракові є фонд польських родин, серед яких і Мацієвські, там зберігаються всі необхідні документи. Протягом 2014-2015 навчального року я співпрацювала з Робертом Пясковським, а також із своїм науковим керівником Ришардом Ничем та Якубом Корнхаузером. Від них дізналася багато нового та цікавого. Загалом науковий та культурний потенціал Кракова надзвичайно збагатив мене та надав нові можливості для наукового пошуку. Завжди згадую цей рік як золотий вік свого життя. Хоча в Польщі кажуть, що 25 це лише срібло. Культурні та наукові проекти й досі актуальні, особливо ті, які стосуються культури експерименту. Цей напрямок зараз набирає обертів, та все більш стає актуальним серед науковців та у культурних колах світової еліти.

Юлія Починюк з Якубом Корнхаузером в Музеї сучасного мистецтва у Кракові, 2015

23.01.2020 Хочеться трошки розповісти про свій науковий шлях. Зараз я працюю над докторською з психології. Всі мої наробки до кандидатської дисертації увійшли ще зі шкільних років. Докторську я собі обрала суміжну міждисциплінарну тему і продовжую працювати у колі мистецтв «НЕТРАДИЦІЙНА МЕДИЦИНА ЯК НОВИЙ НАПРЯМ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ».

31.03.2020 З приємністю згадую увесь 2019 рік нашого спільного творення світу із Святославом Вакарчуком. Нам вдалося створити партію «Голос», яка пройшла у парламент, побувати у багатьох цікавих місцях та познайомитися із новими людьми.

27.11.2020 Помер мій батько. Ховали поважно 29 листопада у Чернівцях разом з родичами, директорами шкіл та ліцеїв, педагогічним колективом Чернівецького багатoproфільного ліцею № 4, ліцеїстами, представниками управління освіти та науки, друзями, рідними та близькими.

Святослав Вакарчук і Юлія Починук у штабі партії «Голос», 2019

Святослав Вакарчук та Юлія Починок на відкритті партії «Голос» (2019), Олег Вакарчук та Юлія Починок на фестивалі лемківської культури (2012)

У 2020 році при медіа лабораторії ПК «Березіль» мені вдалося запровадити новий проєкт «Експериментальне мистецтво: арт-терапія & музикотерапія». Нам надзвичайно приємно разом працювати, у нас дружня робоча атмосфера.

Бути Ахілесовою п'ятою свого чоловіка –
Велика мудрість!

Нотатки із філософії (для моїх студентів)

Філософія, історія, релігієзнавство, право –
це все для студентів надзвичайно цікаво!

А що читаєте ви?

Макс Вебер

«Протестантська етика і дух капіталізму»

1. Віросповідання і соціальне розшарування.

Перевага протестантів серед власників капіталу і підприємців.

Різниця у рівнях культурного розвитку.

Виконання певних економічних функцій, пов'язане або з володінням капіталом, або з наявністю освіти.

Більшість багатих міст – прийняли протестантство.

Католики надають перевагу гуманітарній підготовці, що їм дають класичні гімназії. Серед кваліфікованого робітництва сучасної великої промисловості мало католиків.

Аскетичні риси найвищих ідеалів мусять виховувати байдужість до земних благ.

Секуляризація усього змісту життя.

«Відчуженість від світу».

Родовід із купецького середовища.

Поєднувати віртуозність у сфері капіталістичного підприємництва з найінтенсивнішими формами благочестя.

«Сприяння пробудженню торгового духу».

Монтеск'є у «Дусі законів» сказав про англійців, що вони ведуть перед серед усіх народів світу у трьох вельми важливих речах – набожності, торгівлі і свободі.

2. «Дух» капіталізму

Комплекс реально існуючих історичних зв'язків, що їх ми об'єднуємо в одне поняття з погляду їх культурного значення.

«Утворення історичних понять».

Кредит – це гроші.

Гроші мають плодоносну природу і здатні породжувати нові гроші.

Акуратність свідчить, що ти пам'ятаєш про свої борги.

Викладається повна «етика».

Моральні правила Франкліна мають утилітарну спрямованість: чесність корисна, бо вона приносить кредит, те ж саме можна сказати і стосовно пунктуальності, старанності, поміркованості.

Накопичення більших грошей при повній відмові від усілякої насолоди.

Уявлення про професійний обов'язок.

Рациональне використання капіталу шляхом спрямування його у виробництво.

Надмірна кількість «резервної армії» гальмує якісний розвиток.

Прагнення до наживи і можливості отримати прибуток.

Отримують прибуток шляхом обороту капіталу.

3. Концепція покликання у Лютера.

Німецьке слово «Beruf», англійське «calling» з'явилося у перекладах Біблії.

Релігійне значення мирської буденної праці.

Лютер розглядає повсякденну працю як щось пов'язане з рукотворним.

Моральна кваліфікація мирської професійної діяльності – один із найдалекосяжніших наслідків Реформації.

Привілеї окремих великих торговельних компаній.

Кромвель писав, звертаючись до Довгого парламенту: «Прошу припинити зловживання усіх професій, бо якщо існує професія, котра розоряє більшість, аби зробити багатими небагатьох, то це не служить спільному благу...».

Спростований Антонієм Флорентійським аргумент про непродуктивність грошей.

Ідея «покликання» в релігійному її значенні могла мати найрізноманітніші наслідки для повсякденної життєвої поведінки.

Есхатологічний індіферентизм святого Павла – ознака відсутності благодаті.

Професія як покликання – те, що людина повинна приймати як Господнє веління.

Роль кальвінізму і протестантських сект в історії розвитку капіталізму.

Культурні впливи Реформації були непередбачуваними і навіть небажаними наслідками діяльності реформаторів.

II Професійна етика аскетичного протестантизму

1. Релігійні засади світського аскетизму

Історичні носії аскетичного протестантизму:

1) Кальвінізм у тій його формі, якої він набрав у ряді країн Західної Європи, завоювавши панівне становище у XVII ст.

2) Пієтизм.

3) Методизм.

4) Секти.

Не існувало чіткого відмежування від неаскетичних реформаторських церков.

Кальвінізм і анабаптистські секти різко протистояли одне одному.

Тлумачення вчення про предестанцію і виправдання вірою.

Вчення про обраність для спасіння.

Королівська влада і пуритани розійшлися між собою і в догматичних питаннях.

Завдання гріхопадінню людина повністю втратила.

Здатність спрямовувати свою волю на які-небудь духовні блага.

Досягнення вічного блаженства.

Здобути благодать завдяки таїнствам їхньої церкви.

Вищість над мирською моральністю.

Ідея про необхідність знайти підтвердження своєї віри у мирській професійній діяльності.

Аскетична етика, її раз і назавжди раціонально сформулював пуританізм.

Проявляти свої аскетичні чесноти на ниві професійної діяльності.

2. Аскеза і капіталістичний дух

Звернутися до богословських творів, котрі вирости з повсякденної практики душеспасіння.

Релігійні ідеї були вирішальними чинниками формування «національного характеру»...

Річард Бакстер – творче вираження з практичною і миролюбною спрямованістю.

Компендіум моральної теології пуритан.

Зорієнтований на особистий практичний досвід спасіння душі.

Впадає в око акцент на елементах новозавітного одкровення.

Аскеза спрямована взагалі проти всякого прагнення мирських благ.

Праця вважалася випробуванням аскетичним засобом.

Провіденційна мета поділу людей за професіями.

Апофеози розподілу праці в Адама Сміта.

Професія є найвищим благом для кожного.
Слід бути досить обережним з історичними паралелями.
Безпосередня насолода життям і всіма його радощами.
Аскетична спрямованість, анти авторитарний характер.
Інстинктивне прагнення до життєвих насолод.
Ворожий культурі фанатизм невігластва.
Пов'язане з релігійною оцінкою значення.
Тенденція до уніфікації стилю життя.
Насолода мусить бути безкоштовною.
Відкидали насолоду багатством і прагнули обмежити споживання.
Висока оцінка сільського господарства як особливо важливої галузі виробництва.
Ідеалом виступає вірний своєму професійному обов'язку робітник.
Аскеза легалізувала експлуатацію специфічної схильності до праці.
Ідеї професійного покликання.
Дух християнської аскези.
Пуританин прагнув бути людиною професії.
«Виконання професійного обов'язку».
Соціально-політична етика.

Френсіс Бекон

«Новий Органон»

Вони не перестають застосовувати лише голий розум.
Переваги чи здібності.
Справа фортуни.
Знання і могутність людини співпадають.
Люди зобов'язані більше випадку чи досвіду, ніж наукам.
Тонкощі природи на багато разів переважають над тонкощами почуттів і розуму.

Силлогізм важко накласти на принципи знань.

Відмінність між ідолами людського ума та ідеями божественного розуму.

Захоплення складає достатньо тверду основу для погодження.

Захопити розум та наповнити фантазію.

Ідоли: роду, печери, площі, театру.

Ідоли роду знаходять основу власне у природі людини, в племені чи самому роді людей.

Ідоли печери – загубленість конкретної людини.

Ідоли площі – люди об'єднуються.

Пристрасті заплямовують і псують розум.

Спостереження припиняється, коли зупиняється погляд.

Одні схильні до возвеличення древнього, інші захоплені любов'ю до новизни.

Споглядання природи заглушає та паралізує розум.

Нехай кожен, хто споглядає природу речей вважає сумнівним те, що особливо сильно захопило і полонило його розум.

Імена неіснуючих речей + існуючих.

Ідоли театру не вроджені і не потрапляють в розум таємно.

Честь древніх залишається неторканою.

Розпізнають і спів ставляють найтонші всюдисущі подоби речей.

Розмисли та специфічна діяльність розуму.

Всяке насилля є також справжня річ.

Найкращим з усіх доказів є дослід, якщо тільки він корениться в експерименті.

Законний союз віри і розсудливості.

Намагаються привернути увагу душ людей приємним різноманіттям речей.

Громадські справи спираються на авторитет.

Шлях відкриття і розвитку знань.

Практика повинна цінуватися більше як предмет істини.

Відкриття збагачують.

Ми досі обертаємося тільки довкола дверей природи і готуємо собі доступ в її потаємний світ.

Рене Декарт

«Метафізичні розмисли»

Перший розмисел

Про речі, що можна взяти під сумнів

Руйнування підмурку неодмінно веде до руйнації всієї будівлі.

Обачність схиляє нас не довіряти до решти тому, хто нас бодай раз ошукав.

Квадрат ніколи не матиме більше чотирьох сторін.

Здатність помилятися – різновид недосконалості.

Другий розмисел

Про природу людського розуму й те, що пізнати його легше, ніж тіло

Я припускаю, що всі видимі речі оманливі.

У відповідь на удар по ньому чуємо звук.

Третій розмисел

Про Бога, що Він існує

Я – річ, що мислить, тобто сумнівається, стверджує, заперечує, знає досить мало, багато чого не знає, любить і ненавидить, бажає й не бажає, а ще уявляє і відчуває.

Способи мислення, які я називаю почуттями й уявленнями.

Істинні всі речі, які я осягаю цілком чітко й виразно.

Химери – лише породження й вигадки мого розуму.

Різниця між цими двома баченнями велика.

Ідеї існують у мені як картини або образи.

Мій розум осягає ясно й чітко і містить у собі певну досконалість.

В причині має бути закладено стільки само реальності, скільки й у її наслідку.

Четвертий розмисел

Про істину і облуду

Я легко відволікаю своє мислення від дослідження речей чуттєвих або уявних.

Ідея довершеного й незалежного буття.

Пізнавальна діяльність інтелекту завжди повинна передувати рішенням волі.

П'ятий розмисел

Про сутність матеріальних речей і знову про Бога:

Про те, що Він існує.

Я пізнаю безліч особливостей.

Вони – це щось, а не чисте ніщо.

Його природі властиве актуальне й вічне буття.

Існування можна відокремити від сутності Бога.

Моє мислення не нав'язує ніякої необхідності речам.

Шостий розмисел

Про існування речей матеріальних і про справжню відмінність між душею і тілом.

Осягаю трикутник, утворений усього трьома сторонами.

Він нічим не відрізняється від фігури, яку можна уявити.

Особливості напруження розуму – ясно засвоєна різниця між уявленням і процесом мислення.

Вона залежить від чогось, що відрізняється від мого розуму.

Спроможність формувати й породжувати ідеї.

Уся реальність об'єктивно властива породженим нею ідеям.

Іммануїл Кант

«Критика чистого розуму»

Розум занурюється в морок і впадає в протиріччя.

Психологічні розділи про різноманітні пізнавальні здібності.

Математика і фізика – дві теоретичні області пізнання розуму.

Метафізика цілком вивищується над знанням із досліду.

I Про відмінність між чистим та емпіричним пізнанням.

Будь-яка зміна має свою причину.

II Для філософії необхідна наука, певні можливості, принципи і об'єм всіх апіорних знань.

Завадити досягненню успіхів можуть лише нашо вхування на явні протиріччя.

Аналітичні/синтетичні судження.

Пояснюючі/розширяючі.

Всі емпіричні судження – синтетичні.

Все що відбувається має свою причину.

Рівність дії та протидії.

Вчення про початок.

Вчення про методи.

Трансцендентальне вчення про початки.

Принципи чуттєвості – трансцендентальна естетика.

Загальна логіка розглядається як органон, завжди є логіка бачення.

Світ існує або завдяки сліпому випадку, або завдяки внутрішній необхідності, або завдяки внутрішній причині.

Кант прагне подолати однобічності раціоналізму та емпіризму в тлумаченні джерел знання.

Джерелом достовірного знання за Кантом є незалежні апіорні форми чуттєвості й розсудку.

Кант досліджує межі, в яких реалізується здатність розуму.

Прагне відділити явища, доступні людському пізнанні в досвіді, від «речей у собі»...

Вчення про апіорні, раціональні структури і діалектику розуму.

Релігія є предметом віри, а не науки.

Я називаю чистими всі уявлення, у яких не знайти нічого, що належить до відчуття.

Простір уявляється як нескінченна дана величина.

Простір не являє властивості якихось речей самих по собі або у відношенні одних з одними.

Час є необхідне уявлення, яке лежить в основі всіх споглядань.

- 1) Чуттєвість (апріорні форми): простір і час
- 2) Розсудок (категорії) – смислове співпадіння, вихід на досвід.
- 3) Розум – зоряне небо і знак всередині себе.

Мілл Джон Стюарт

«Про свободу»

Важливість людського розвитку в найбагатшому своєму розмаїтті.

Боротьба між свободою і владою – найпомітніша риса перших відтинків історії.

Метою патріотів було накладання на владу обмежень.

Влада уряду ніколи не буде використана їм на шкоду.

Успіх викриває ті помилки й недоліки, які у випадку невдачі могли б приховатися від спостереження.

Узгодження між індивідуальною незалежністю та суспільним контролем.

Схильність людського роду – властива як правителям, так і простим співгромадянам.

Іларіон

«Слово про закон і Благодать»

Віра на всі народи поширилась і на наш народ руський.

Блякне бо світло місяця перед сьйвом сонячним.

Християни ж істинною і благодаттю не виправдовуються, а спасаються.

У іудеїв бо виправдання, у християн же спасіння.

Християнське ж спасіння блага і щедре, бо шириться на всі краї земні.

Добре було благодаті й істині між новими людьми возсіяти.

«Милосердя хвалиться понад суд» (Послання Іакова).

Микола Костомаров

«Закон Божий»

Викладає програмні положення українсько-слов'янського товариства святих Кирила і Мефодія.

Основні положення цього трактату були прийняті братчиками за програму їхньої подальшої діяльності.

1. Бог создав світ: небо і землю населив усякими тварями.
2. Кожне племено вимислило собі богів.
5. Нема другого Бога, тільки один Бог.
8. Два народи на світі були дотепніші: євреї і греки.
15. А греки сказали: не хочем царя, хочем бути вільні і рівні.
30. Ученики його бідні рибалки, розійшлися по світу і проповідували істину і свободу.
70. По многих літах стало в Слов'янщині три непідлеглих царства: Польща, Литва і Московщина.
81. Бо не хотіла Україна іти услід язиков, а держалась закону Божого.
83. Папство, побачило, що козацтво росте і всі люди скоро стануть козаками.
90. Одбилась Україна од Московщини, і не знала, бідна, куди прихилить голову.
107. І панує деспот кат над трьома народами слов'янськими, править через німців, псує, калічить.

Григорій Сковорода

«Наркіс»

Розмова про те: Пізнай себе

Це є син мій першородний.

Наркісів образ благовістить це: «Пізнай себе!»

Де мудрість уздріла, там любов згоріла.

Соломонова притча: «Розумний праведник собі другом буде».

Кожен є тим, чиє серце в нім.

Пізнати себе, відшукати себе і знайти людину.

Іван Франко

«Що таке поступ?»

Поступ не йде рівно, а якось хвилями.

Бувають хвилі високого підйому, а по них наступають хвилі упадку.

Починають показуватися сліди нової культури.

Ледво 500 літ тому люди переконалися доочне, що наша земля не плоска тарілка, а куля.

Платон передає оповідання старих єгиптян про велику країну Атлантиду.

Перейшло знання письма та різних вавилонських винаходів до південної Аравії.

Головні отища поступу помалу переносяться з Рима, Флоренції, Греції та Мадріда до Парижа, Амстердама та Лондона.

Поступ виростає на могилах, як пшениця на зораній ниві.

Різниця між диким і цивілізованим чоловіком: поділ праці.

Поступ іде далі, переміняє ремесло на мануфактуру.

Старий поділ суспільності на войовничу та не войовничу верству показався непотрібним.

Ся переміна в поділі людської праці на однім полі викликала величезні переміни на інших полях.

Власть обмежує свободу і права громад на користь повітів.

Клод Леві-Строс

«Структурна антропологія»

Проблема фізичної антропології

Будь-яке людське суспільство змінює умови свого фізичного існування через складний комплекс правил.

Жан-Поль Сартр

«Мати, робити, бути»

(«Буття і ніщо»)

Знайти можливість подолання певної кількості дуалізмів.

Позбутися того дуалізму, який протиставляє в існуючому внутрішнє зовнішньому.

«Внутрішнє» розглядуваного об'єкта.

Сила не є метафізичним потягом.

Дія вказує лише на саму себе і на цілісну серію.

Феномен може бути вивчений і описаний як такий, якому властиве безумовне вказування на самого себе.

Феноменальне буття проявляє саме себе.

Існуюче не може бути зведеним до скінченної серії проявів.

Теорія феномена замінює реальність речі об'єктивністю феномена.

Аспект об'єкта є цілком всередині.

Статус обізнаного суб'єкта означає бути свідомим.

Пізнавальна свідомість була знанням про об'єкт.

1) Яким є синтетичне відношення, що його ми назвали буттям – у світі?

2) Яким мусять бути людина і світ для того, щоб відношення між ними було можливим?

Кожне запитання передбачає буття, котре запитує і буття про яке запитують.

Людвіг Вітгенштайн

«Логіко-філософський трактат»

Світ є все, що є подією.

Світ є сукупністю фактів, а не речей.

Сукупність фактів визначає, що є подією.

Факти в логічному просторі є світом.

Світ розпадається на факти.

Те, що є подією, фактом, є існуванням станів речей.

Стан речей є поєднанням предметів.

Річ може бути складовою стану речей.

У логіці немає нічого випадкового.

Образ є моделлю реальності.

Образ є фактом.

Образ і відображуване повинно мати щось тотожне.

Те, що образ віддає, є його сенсом.

Речення є образом дійсності.

Речення повинне закріпити дійсність.

Речення має властивість подавати нам новий зміст.

Емпірична реальність обмежена сукупністю предметів.

Томас Кун

«Структура наукових революцій»

Якою може бути історія наукових ідей?

«В пошуках фізичної теорії»

Розвиток науки – це поступовий процес.

Альбер Камю

«Міф про Сізіфа»

Немає кари жахливішої, ніж безкорисна і безнадійна праця.

Метод пізнання переважає метафізичну доктрину.

Кінцева мета – розуміння всесвіту абсурду.

Абсурд передбачає рівновагу.

Абсурд вчить – головне не якість, а кількість досвіду.

Творити – означає жити подвійно.

Мартін Гайдеггер

«Що таке метафізика?»

Філософія за Гегелем – перевернутий світ.

Мислення – спосіб вловити Ніщо в його витоках і прийняти рішення про шляхи його потенційного розкриття.